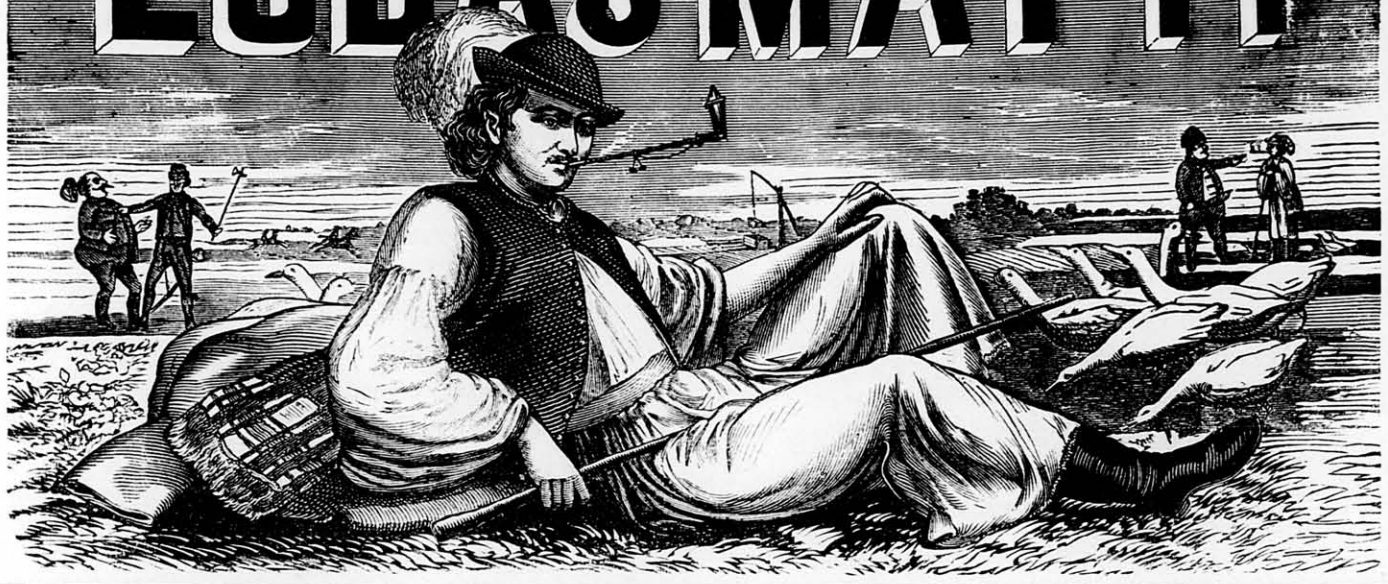

LUDAS MATYI

IV. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP.
Ára 3 óra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, július 24.
1870.
30. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle
kézirat, mely **LUDAS**
MATYI-nak van szánva.

Mind igaz ez . . .

Ugyan mi az no! mely mind igaz?
Hiszen nagy ritkaság lesz az
Mainapság már, mely egészben
Nem hazugság, hanem igaz! . . .
Vagyis mit mondok? Reform! Napló!
S Esti lapu-féle gázság . . .
Nem hazudik, — ugy dül belőle
A sok megveszett igazság!

De hát, mi lesz az a sok igaz?
Mond el mindazt öreg Bögös!
Mond csak, majd hull a bögödbe
Lónyay piczula s pöngös!
Mi az igaz? hát az, mit tüstént
Eldörmög öreg szerszámom,
Hanem tudom, se a piculát,
Se a pöngöset nem látom!*)

Hát igaz az, hogy most Rómában
Izzadozik páter Tritytroty, —
Az is, hogy az országgyűlésen
A vármegye végkép elfogy. —
Az is igaz, hogy Deák Ferenc
Azt a bolondot gondolja:
Hogy ő a 48-as törvényt
Felépíti, — nem lerontja!

Az is igaz, hogy Andrásiek
Törvénynyé olyat diktáltak:
A mit két országos lökötő
Bach s Schmerling ránk oktroyáltak;
Nem uj egy se, a mit végeztek . . .
Azért nincs benne semmi jó,
Alkotmány mezbe van bujtatva
Az a külföldi vén ringyó!

*) Dehogy nem édes öreg brugósom! csak máskor is írj ilyet!

Az is igaz, hogy gyenge legény
Az a híres Paczolaí!
Az is, hogy csak syntaxist végzett
Paksi követ Szeniczzei!
De még az is ám, hogy Pulszkinak
Ormánya rövidebb nem lesz,
Meg hogy a mi Zsiga póstásunk
A ferblire sok pénzt fel tesz.

Ez mind igaz, — de legigazabb
— Bármint himezzék, hámozzák :—
Hogy az egész világot most a
Jezsuiták kormányozzák!
Bármily zászló alatt álljon is
Ez a förtelmes pogány had,
Bármilyen szűrt akaszt nyakába
A mily csűf volt, olyan marad. —

Rómába? . . . ejh. ezt fel sem hozom,
Nem festek falra ördögöt,
Hisz ugy is esalhatatlanná tették
Azt az elkanlott vén dögöt!
Pater Tritytrotty ellenzék-féle,
Azonban naponként hallom,
Mint köpköd le itthon mindenkit
Szülöttje a Magyar Állam.

Haynald? ez tudós derék férfi
Rómában, itthon ugy tudjuk,
Bár Kalocsán jezsovitákat
Nagyba virágozni látjuk!
Egyenesnek, nyiltnak, igaznak
Lenni, ez még nem bökkenő,
Az a virtus: tudj olyan lenni
Mint a kétszinű keszkenő!

Ámde kálomisták is vannak
Jezsuiták sorai közt,
Kik szünek, fonnak, gombolyitnak
Össze mindent, lent, kendert, szöszt,
Vigyázzátok meg csak Török Pált
Hány kutra eljár korsója . . .
— Ma patens, — holnap képviselő,
Mint a barát olvasója.

Mondták: néhány jezsuitával
Bismarck miniszter is felér,
Nem igaz, — ő nyiltan kimondá
Neki nem kell más: mint vas s vér!
Vas volt a porosz katonáknál
Kifenne elég életen, —
Vért adott neki Sadovánál
Austria bőségesen.

Napoleon jezsuitakép
Mondatja le Izabellát,
Kit már elesaptak, hogy fiának
Adja át összedült trónját. —
Ámde Hohenzollern hercegezt
Hiv királyul Hispánia . . .
Mégis igaz, hogy az a Bismark
Rettentő nagy jezsuita!

Antonelli? a szent lélekre
Hivatkozik, hogy ha baj vót,
Tudjuk az a szent lélek nem más
Mint a francia sasszepot!
Andrási váltig bizonyítja:
Hogy őszintén nyilatkozik,
De tudjuk, hogy unoka öcsesét
A jezsuiták nevelik!

Eötvös? uralkodó eszméket
Rajzolt egy tudós könyvébe . . .
Szépen irt a népnevelésről
Híres falu jegyzőjébe!
Mégis papok kezébe hagyja
A nemzedék nevelését,
Ugy térszen mint a ki tulajdon
Torkába veri a kését!

Nohát! ez az a mely igaz mind,
Igy tudom a világ sorát,
Hát ha még majd az országházban
Megülik a megye sorát!
Akkor lesz ám csak dicső világ!
Rajner nagy örömbé lehet,
Ha a rebellis vármegyének
Nyakára Vorstandot tehet!

S Ausztria? rettentőn örül,
 Veri össze a bokáját..
 Hogy végre mégis valahára
 Megérte öröme napját!
 Háromszáz év óta nem birta
 Legyürni azt sem ő, sem más,
 Mit most pár hét alatt elvégez
 Az a dicső majoritás!

Nagy Bögös.

Nevezetes férfiak mondásai.

„Nyugodalom után édes a pihenés!”

Nagy László,
 tolna baranyamegyei tanfel-
 ügyelő.

„Ha „Árvai A. B. Cz.-je“ festékes tábla, az író toll
 pemzli volna, fene tudós altanfelügyelő lennék én!”

Frank Károly,
 tolna-baranyai altanfel-
 ügyelő és pictor.

Szent az egyház, szent a bucsu, szent a pápa,
 Szentté tesznek engemet is nemsokára.

B. Eötvös József,
 cultusminiszter és a magyar-
 országi bucsujárók patro-
 nusa, nem különben szent
 candidatus.

Mégis csak fain egy ember ez a cultusminiszter!
 Mint gyönki tanárnak nem tudták hasznomat venni, s
 midőn már magamnak kellett volna megszöknöm, kine-
 vezetett alfeltanügyelőnek.

Menyibéli János,
 obsitos, gyönki professor
 jelenleg altanfelügyelő.

Párbeszéd.

Jobboldali: Ugyan miért, hogy ép most romlott
 meg Andrásinak a szeme?

48-as: Azért, mert már nem nézhet te azt a sok
 istentelenséget, a mit a vármegyéken véghez
 vittetek.

Nyílt levél

*Fhüthisztelendü Thürük Pál khálomista phöspökök
 urnak.*

Fhüthisztelendü ur azért nem adtha a Szhemere-féle házat a phéczeli baloldali khürnek, merth azokh még ott boroznának és theáznának is, és akhur a Szhemere oraságh lülkhe elü jönne, engedelem kkérem, én miuta phálinka mérem abba a házba, fhüthisztelendö oram khegyességénél fugva méghe etczer sem gyüitt elő a Szhemere oraságh lülkhe.

A phéczeli phálinkás zsidu.

Párhuzam.

Ha ez ember hajdanta vétkezett,
 S elárult vala hazát nemzetet,
 Rabolt, gyilkolt és fajtalankodott,
 Nagy összeg pénzért nyert bocsánatot.

Ki egy zacskó aranyt rá szánt vala
 Oly tiszta lön mint isten angyala.
 Mert tudjuk: a bünök bocsánatát
 Jó sok pénzért adá Tetzelt barát. —

De másként most a sor. — Légy áruló
 Irtsd ki kebledből mind a mi jó, —
 Légy hóhérrá avagy muszkát vezess,
 S ne légy e névre „h o n fi“ érdemes:

Nem szükség vened a b s o l u t i ó t,
 Sőt még te kapsz jó zsiros penziót
 Mert tudjuk, hogy ki áruló vala
 Dijt kormányunk annak bőven ada!

Kis Bögös.

A két jó szomszéd.

Napoleon: Sapperblő! Ön a tyukszememre lépett.

Vilmos: Nem tudok róla semmit.

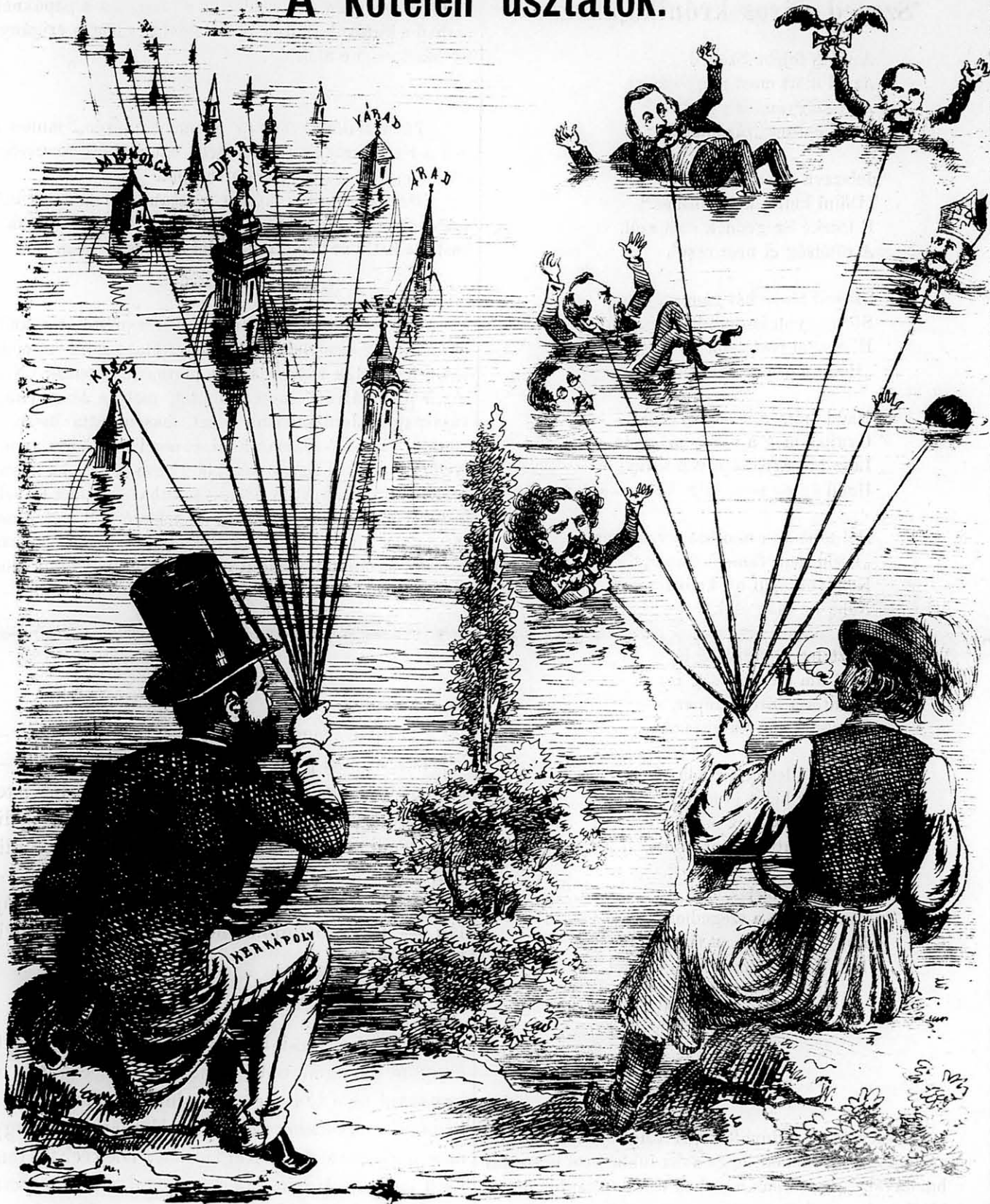
Napoleon: De ha a tyukszememre lépett, ellenfelem ön! ha pedig nem lépett rá, követelem, hogy tiltsa el azoknak, kik rá akarnak lépni.

Vilmos: Lui barátom ön bolond!

Napoleon: Hah . . . ezennel kihívtam önt egy szál mitrailleuserre.

Vilmos: Allok elébe egy hátultöltővel.

A kötelen usztatók.

Kerkápoly: Te Matyi mit csinálsz ?

Ludas Matyi: Hát én bizony usztatom ezeket a tens urakat — a tens urtól tanultam ezt a mesterséget, mióta kötelen usztatja a városokat az önkormányzat vizében.

Szeged város krónikájához.

A világ fejébe Szeged
Azzal ütött most nagy szeget,
Ami szégyen, és gyalázat?
Hogy épített „zárdaházat.“

Jelszava a mai kornak:
„Dölni kell a kolostornak.“
E leezke Szegednek nem szól,
A sötétség el nem oszol.

Szeged ténye hát nem szégyen,
Sőt nagyon is renddén mégyen:
Hisz nem régi azon tette:
„Hogy a boszorkányt égette.“

Hadd építsen most is zárdát,
Gyujtsa meg a rémes máglyát,
Lesz tán Szegeden vén leány,
Hadd égjen meg, mért boszorkány?

Hol több van mint negyven ezer
„Betűt nem ösmerő ember,“
Könnyen épül ott kolostor,
Noha az csak átok, ostor.

Tisztelet, de igazság is,
Épül ám ott a gabság is:
Mutatja a híres bünper, —
Szegeden hány a gazember.

Inkább illenek biz oda,
Kolostor helyt jó tanoda,
No de semmi bot és bitó,
Meghagyattak mint tanító.

A tanitást birják ezek,
Csak birják a szegediek;
Bot és bitó ki nem fárad,
Lesz fa mindig, ki nem szárad.

Papírrágó.

Puffancsok.

Összeveszték a dunaföldvári cigányok, s a bögös égre földre megesküdték, hogy soha többé nem muzsikál a bandával. A bandának azonban nagy szüksége lévén a bögösre, iparkodott vele, hogy megbéküljön. — Mikor már meg volt a békesség, a bögös sehogy se tudta a lelkét megnyugtadni, mert ő — ugymond — megesküdték, mit volt mit tenni? a primás elment a paphoz, s lebe-

szellé az egész sort, pater Makutyi pedig a bögöst abszolvalta, bizonyosan úgy vélekedvén, hogy ha a pápának szabad a királyokat, ő neki is szabad egy bögös cigányt feloldani esküje alól.

Páter Makutyi minap examenen lévén, midőn a fiúk a testek sulyjáról felelének, azon böles észrevételt tevő, hogy a testeknek nincs sulyjuk.

Dehogy is nincs kérem alássan — felelé egy mézárós fia — hát nagyságos uram mért küldi vissza a húst, ha két font helyett másfelet ad édes apám.

Páter Makutyi mint tudjuk, híres prédikátor, különösen remek hasonlatokkal szokott élni, mint ezt multkor a háromágu vasvella hasonlatba említettük. Nem rég is prédikálván, azon szamarat, melyen Jézus virágvasárnapján Jeruzsálembe ment, hasonlította össze, a mostani vízfordó szamarakkal, elmondván, hogy az milyen csinos, okos ügyes volt, „teszem azt“ ha hasonlítást akartok tenni atyámfiai, mintha engemet P. pékhez hasonlitanátok, — mondá a jelenlévő P. pékre mutatva — a hívek aztán törhették fejüket, hogy a jeruzsálemihez hasonlítja-e magát páter Makutyi, vagy a mostani vízfordó szamarakhoz.

Adomák.

„Fejtse meg nekünk tisztelendőség — így faggaták a papi censurán a fiatal káplánt — miként történhetett az hogy a biblia szerint isten első nap teremté a világosságot s a napot pedig a negyedik nap? Miféle világosság volt addig míg a nap meg nem volt teremtve?”

„Hát kérem alássan — felelt az izzadó káplán — úgy gondolom hogy addig mindig vilámlott!“

Német eklezsiába vetette a sors a németül nagyon gyengén tudó káplánt. Egy esketés alkalmával nem tudván aztán hirtelenében kitenni németül a szokásos szavakat „Fogjátok meg egymás jobb kezét.“ — Azt mondá: Die rechte Hand fogd meg. — Máskor megkeresztelvén, a helyett: „Ich taufe dich“ — stb. ezt mondá „Ich teu-fele dich!“

Röppentyük.

Eresztgeti Áspis.

I.

Majthényi Dezső a mameluk csapatot —
Mely hön pártolja a viril-szavazatot —
Elnevezte füles pártnak, ezért persze
Badó Kálmán a kis füles . . .

Dezső fejét majd bevverte.

Máskülönben én nem csodálkoztam volna . . .
Ha Majthényi fejét be is verték volna,
Mert ez a közmondás teljesült eleget:
Ugy szólj igazat, hogy betörik a fejed.

II.

A francia-poros háború kérdésben . . .
Lapjaink vagynak szép egyetértésben,
Mindenik azt tartja, hogy az, a mi megvéd . . .
Nem más mint a szoros s teljes semlegesség.

Hanem van kivétel minden szabály alul. . .
„Reform“ s „Magyar Állam“ izgatnak czudarul,
Több mint valószínű, bolond gombát ettek. . .
Azon nap, a melyen companisták lettek.

Szerkesztői üzenetek a „Néptanítók lapja“ból.

X-nek. — Menjén maga számár: — ne alkalmatlankodjék a nyakunkon.

Y-nok. — Hogy hol lehet kapni olvasó könyveket? Hát mi a durrogós is tennyila tudakozódó intézet vagyunk mi, hogy nálunk szemtelenkedik.

Q-nok. — Ostobaságait nem használhatjuk.

W-nek. — Munkája nagyon hosszú. Nem kell.

Z-nek. — Munkája nagyon rövid. Nem kell.

X+y-nok. — Nagyon elkésett. Nem használhatjuk má r.

Zr-nek. — Nagyon korán jött. Nem használhatjuk még g.

Mr-nek. — Tudja amice! nem használhatjuk az efféle kálomistás dolgokat. — írjon ha tud közérdekűt.

Mr-nek. — Hát magának még mi fene kellene?

Zm-nek. — Tudja meg maga hogy ezt az ujságot nem azért alapította a mi kegyelmes ministerünk hogy a magok ostobaságaival töltsük meg!

Bizony bizony ha a cultusminister azt akarja hogy a „Néptanítók lapja“ végkép gyűlölté ne legyen a tanítók előtt, — küldje el azt a Mayer Miksát egy kis időre Gerjenbe becsületet tanulni!

Ujabbkori közmondások.

Illik neki, mint Pulszkynak a vigyorgás.
Ugy alszik mint egy Rimanoczeros.
Nem is kemény Zsiga ha nem kövér.
Kormány fujja, majoritás járja.
Szent, mint báró Karthauzi József.
Csalhatatlan mint a római pápa.
Ért hozzá mint Rajner a megye rendezéshez.
Paczolait ha Bécsbe viszik is csak Paczolai marad.
Elállt a szava mint a gróf Apponyi Sándoré.
Dül belőle mint Szirmayból a beszéd.
Füles biz a, mint Radó Kálmán.

I. Telegramm.

I. Leopold ő császári felségének a más világba.

Felség! A mit Felsőged a magyar megyék iránt kezdett, azt én elvégeztettem!

Gr. Beust.

II. Telegramm.

Caraffa tábornok urnak a pokol kellős közepébe.

Tábornok ur! A miért ön oly sok vért kiontott, mi vérontás nélkül elvégeztük.

Deák Ferencz.
Gr. Andrási.
Rajner Pál.

Adakozások az 1848—49-ki rokkant honvédek menházára.

Tarna Ekeröl: Molnár Mibály földbirtokos 5 frt.

Szerkesztőségünknel begyűlt eddig összesen az 1848/9-ki rokkant honvédek menházára: 411 frt 40 kr. és két huszas.

Gróf Batthány Lajos

Magyarország első független felelős miniszter
elnökének

 köre metszett arczképe
megrendelhető nálam városháztér 6 sz.
Ára becsomagolva 1 frt. o. é.

FISCHER M. L. pénzváltóháza

A „FORTUNÁ” HOZ. NAGY EZÜST SORSJÁTÉK a „CONCORDIA” pesti jótékony czélu egylet javára

107 nyereményre osztva, összes nyeremény 4900 frt.

Főnyeremény egy teljesen berendezett nagyszerű thea-készlet 12 pár ezüst-esészével és ezüst-kosárral; sulya 847 lat a legfinomabb ezüstből, értéke 2000 frt.

II. nyeremény finom metszett evőkészlet 12 személyre és egy pár nagy kargyertyatartó 12 gyertyára értéke 1000 frt.

III. nyeremény egy szoborral ékesített nagyszerű asztal-diszitmény (Tafel-Aufsatz) egy pár gyertyatartóval, sulya 270 lat, értéke 500 frt.

Továbbá több jelentékeny ezüstmű nyeremény.

A huzás f. évi oct. 25-én lesz hatósági ellenőrzés mellett.

Egy sorsjegy ára 1 frt. 10 darab után 1 sorsjeggyel kedveskedünk.

1839-ki Rothschild SORSJEGYEK.

Ezen az osztrák állam által biztosított s a létezők közt legrégebb sorsjegyek még csupán

6 h u z á s s a l.

birnak, s ekkor az egész kölesök törlesztve van.

Főnyeremény 210,000 pengő forint, s az utolsó huzásnál
300,000 „ „

Nevezett sorsjegyek egészek s ötödrészekre vannak beosztva s ezeket havi részletfizetésekre adom el, u. m.

1 egész 1839-ki 32 havi 25 frtos részletre (bélveg 1.25)

1 ötöd rész „ 32 „ 5 „ „ (bélveg 63)

Minden egy egész 1839-ki sorsjegy részletveője kap tőlem egy jótállási levelet, melyben lekötelezem magamat, hogy a kihuzott sorozatot tőle 1100 frttal visszaveszem, s miután a még leendő 6 huzás alatt minden sorsjegynek a sorozattal ki kell huzatnia, így az általam kiállított részletlevél mindegyik birtokosának 300 frtnyi tényleges nyereség van kezében, mivel a részletben befizetett 800 frt helyett, minden esetben részére 1100 frt van biztosítva.

Ezen sorsjegyek a legkedveltebbek s már egy csekély részen felül szilárd kezekben vannak, miért is csak mérsékelt kereslet mellett is rendkívüli árfolyamfeszültséget kell nyerniök.

FISCHER M. L.

Magyar királyi 400 forintos dijkölesön

pesti sorsjegyek

Ezen sorsjegyeknek csaknem ugyanazon játéktörvök van, mint a körülbelül kétszer oly magas ártólammal álló osztrák hitelsorsjegyeknek, ezenkívül a magas kormány által vannak biztosítva, s minden nyeremény adólevonás nélkül kifizetetik.

Evenként 4 huzással, u. m. augusztus 15., nov. 15., február 15. és május 15.

Főnyeremények 250,000, 200,000 100,000 frt.

Mióta szeretett hazánk létezik, ez az első sorsjáték-kölesön, mely az országgyűlés által szentesítve és biztosítva lön, miért is minden valódi hazafinak érdekében kellene állnia, hogy ezen sorsjegyekből körülményei szerint egy vagy több darabot vegyen meg, miszerint ezek az országban maradjanak, s ne a külföld által a most még olcsóbb áron vétessenek meg, s nekünk ismét 2-3 év alatt 50-60 fttal drágábban adassanak el, úgy mint eddig csaknem valamennyi osztrák-kölesön és sorsjeggyel történt.

A kültödiek, kiknek félánnyira előnyös kölesöneik sincsenek, sohasem engedik azokat országukból kivitetni, kivéve ha az nekik igen jól megfizetetik. Hogy tehát mindenkinek kezébe eszközt nyujtsak miszerint ezen hazai sorsjegyekből a szükséglet szerint maga számára megrendelhesse, ezeket is havi részletfizetéssel adom el, u. m.:

1 egész 100 forintos sorsjegyet 11 havi 10 forintos részletben
vagy: 24 „ 5 „ „

Az első részlet lefizetésével a vevő a sorsjegy teljes tulajdonosa, s az egész nyereményre teljes igénye van.

A tőlem vásárolt részletlevél mindegyikére a sorozat és szám, valamint a teljes huzásterv is ki van nyomtatva.

Fischer M. L.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Fauda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utca.